

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Aegyptiis in Phenice. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

persecutionis Nicomedię fuere patrata, sic fere se habet. Non longo tēpore pōst, cū alij in Melitina (sic regio illa est appellata) alij rursus in Syria, imperio insidias parare molirētur, edictū imperatorū exiit, vt oēs ecclesiarū p̄sides, vtpote ea de re suspecti, in carceres & vincula cōiicerentur: adeo vt spectaculū illarum rerū, quæ deinceps ibi gerebātur, omnē explicandi facultatē longe superet. Nā multitudo infinita vbiq; gentiū in custodiā cōclusa fuit, & carceres passim, qui iam olim homicidis, & mortuorum sepulchris conditorū expilatoribus parati fuerāt, tunc episcopis, presbyteris, diaconis, lectoribus, & exorcistis penitus referti: adeo vt his qui maleficiis tenebantur obstricti, nihil illic loci esset reliquum.

De Aegyptiis in Pbenice. CAP. VII.

Cum aliud edictum statim primū illud insequeretur, in quo p̄cipiebatur, de his qui tenebantur in carcere, vt qui immolare vellent, abire in libertatē permitterentur, qui inficias irent infinitis tormentis diuerterentur, multitudo martyrum, qui denuo in singulis prouinciis occūbebant, à nemine dinumerari potest: & eorū maxime qui in Affrica, in gente Maurorū, in Thebaide, in Aegypto deniq; martyrio defuncti sunt. Ex Aegypto aut in alias vrbes & prouincias etiam progressi, martyrii coronis erāt insigniter decorati. Quosdam enim ex illis in Palæstina propter patientem tormentorum perpersionem, claruisse scimus: alios Tyri Phœniciaē magnā laudem collegisse: quos quidē, quis est qui non supra modū miratus fuerit, cū oculis cerneret, innumerabiles plagas, & egregiā athletarū reuera admirabiliū in his pro pietate & religione concertantiū constantiam, & statim post plagas, dimicationem cum bestiis voracibus, inq; ea pardorū, vrsorum immaniū, aprorū agrestiuū, taurorū deniq; igne & ferro ad rabiem acriter incitatorū, impetus, & eximiam generosorū martyrum contra cuiusq; belliaē ictum tolerantia? Quibus quidē rebus, dū gerebantur, ipsi interfuimus, diuinamq; potentia seruatoris nostri, ipsiusq; Iesu Christi, cui illi in cruciatu p̄clarum testimonium perhibebāt, id temporis p̄sto martyribus opē tulisse, & euidenter seipsam eis ostendisse animaduertimus. Nam

EVSEBII HISTORIAE

belluæ illæ rapaces, longo tēporis spatio, neq; sanctorū corpora atrectare, neq; ad ea prope accedere audebāt, sed in infideles qui extra repagula, alius aliū de, incitatio ne quadā eas in martyres instigarunt, impetu ferebātur. Et quanquā sancti Dei athletæ, nudi consistebant in medio, manibusq; eas protocabant, & in se pertrahere conabātur (hoc enim vt agerēt illis erat imperatū) illos tamē solos nō omnino attigerunt: verū interdum dum in eos irruebant, tāquam diuiniore quadā vi ac virtute fuerunt repulsi, & retro denuo quām mox resilierūt: quod cū diu fieri cerneretur, nō exiguā infidelibus spectantibus excitauit admirationem, vsq; adeo vt prima bestia frustra incurfante, secundā & tertiā in vnū eundēq; martyre dimitterēt. Interea nō modo virilē & intrepidā sanctorū illorum animi tolerātiā, sed firmā etiā atq; inflexibilem in teneris corporibus constantiam cum stupore quodā mirari licuerat. vidisses enim adulescentulū nō viginti annos integros natum, nullis constrictū vinculis, firme consistentem, manibus in crucis modum è trāsuerfo expāsis robusta & excelsa mente in precibus ad Dei numen fundendis attentissime defixū: neq; omnino se commouentē, neq; in hanc vel illā partē de loco, in quo steterat deflectentem: idq; cū vrsi, & pardī furorē & mortē in eum exhalarēt, cūq; iam eius carnē dentibus lacerare aggredirentur: quorū ora diuina quadā & inexplicabili potentia nescio quo pacto, fuere propē obturata, & iterū ipsi retro properē recurrerēt. sed de isto hoc modo. Alios rursū cernere potuisses, (oēs enim simul quinque erant) aggressi & imani tauro obiectatos: qui nōnullos ex infidelibus propius aduentātes, cornibus in aerē cōiecit, eosq; discerpit misere, & semiuiuos hominū manibus inde auferendos reliquit. verū ad sanctos martyres solos, dū furorē & rabie exardescēs in eos irrūpere conabatur, ne appropinquare quidē poterat: & tamen si pedibus atq; cornibus huc illucq; vibratis insultabat, & cauteriorū incitamentis lacepsitus contra illos terrorem spirabat, tamē retrogrado cursu diuina sacri numinis prouidētia repulsus fuit. vsq; eo vti cum iste illos neuiquam lesisset, alias belluas in eos immitterent. Ad extremum post graues & varias

varias illarum etiam incursiones, ense obtruncati fuerunt,
& marinis fluctibus sepulchrorum loco mandati.

De iis que in Aegypto acta sunt. CAP. VIII.

Talis fuit Aegyptiorum pugna qui Tyri pro vera pietate, præclara certamina obierunt. Illos autè, qui sunt in ipsa Aegypto patria sua martyrio defuncti, nemo est, qui non magnopere admiretur. vbi viri cū vxoribus & liberis numero prope infiniti, pro seruatoris nostri doctrinæ, vita fragili & breui temporis momento duratura penitus neglecta, varia mortis genera subierunt. Quorum alij post cuticulam nouaculis laceratâ, post mēbra luxata & distorta, post corpora flagellis acerbissimis laniata, alijsq; infinitis, variis & dictu horrēdis tormētis excruciatâ, in ignē tandē iniecti fuerūt. Alij in altū pelagus præcipitati: alij lictoribus sua capita amputâda fidētī animo obiecerūt, alij occubuerūt, ipsis cruciamētis oppressi: alij fame confecti interierunt: alij rursus patibulis suffixi: quorum nonnulli tanquam malefici suspensi, alij deteriore modo, capite in terram demisso, clauis firmati & viui vsque eo seruati, quoad ipsis patibulis fame contabescerent.

De iis que in Thebaide acta sunt. CAP. IX.

Nullo dicendi genere explicari potest, quænam verbera, quas ærumnas, martyres in Thebaide exantlarint, testis acutis vngularum loco admotis, per totum corpus ad extremū spiritum dilacerati. Mulieres autem vno pede alligatæ, sublimes in aerē capite deorsum statuto, quibusdâ machinamētis attractæ, nudis omnino & detectis corporibus, spectaculum fœdissimum, crudelissimū omniū, & ab omni humanitate alienissimū intuentiū oculis exhibuerunt. Homines rursus arboribus & earū ramis astricti perierunt. Nā cum duos ramos robustissimos illos quidē machinis quibusdâ in vnū attraxissent, ad vtrumq; illorū, martyrū crura distinentes affligētēsq; eos impetu quodâ denuo pro natura sua distēdi, diffundiq; dimiserūt: sicq; illorum mēbra in quos ista excogitabāt, repētino impetu distrahta fore suspicati sunt. Neq; hæc certe fluere ad paucos dies, aut ad exiguū tempus, sed diu admodū, ad amorū integrorū spatiū, continuat